

na broj P- 441/2026

OPĆINSKOM SUDU U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

TUŽITELJI: Biserka Altieri i dr.
TUŽENIK: Blato 1902 d.d. i dr.
RADI: utvrđenja i uknjižbe

Tužitelji Ivo Vlašić i Iskra Vlašić, koje zastupa punomoćnik Aldo Mirošević, adv. u Veloj Luci, u predmetu br. P – 441/2026 Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, ovime izjavljuju

ž a l b u

protiv

Rješenja broj broj P – 441/2026 od 01.06.2025.g., i to radi

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- bitne povrede odredbi parničnog postupka iz članka 353. stavak 1. i stavak 2. točka 11. ZPP, te
- radi pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalitelji predlažu da drugostupanjski sud pobijani rješenje ukine i predmet vrati prostupanjskom sudu na meritorni suđenje.

R a z l o z i :

1.

Pobijanim rješenjem odbačena je tužba svih tužitelja, a stoga što tužitelji 1. Biserka Altieri iz Australije, Kardinya, Battye Road 11, OIB: 91838998193, 2. Helena Galas iz Australije, Beaconsfield, Gibson St 72b, OIB: 76102198367, 3. Jeanette Blagaich iz Australije, Spearwood, Hamilton Rd 300, OIB: 70809747668, tužitelji od ad 1/ do 3/ kao preuzimatelji postupka nakon smrti tužitelja Uroša Petkovića "Kovač" pok. Ćirila, nisu u ostavljenom roku imenovali punomoćnika za primanje pismena u Republici Hrvatskoj.

2.

U prvom redu, žalitelji smatraju da sud nije na pouzdan način utvrdio da imenovani preuzimatelji postupka znaju hrvatski jezik, a budući da oni osobno nisu sudu predali tužbu, onda, ukoliko ne poznaju hrvatski jezik, nisu odgovorni za eventualni propust da imenuju punomoćnika za prijem pismena u RH.

3.

U međuvremenu je i to prije više godina, a što sudu nije nije moglo ostati nepoznato, umrla i tužiteljica Olga Petković, pa se ovaj postupak nije mogao valjano nastaviti bez da bi i njeni nasljednici preuzeli postupak, odnosno, sud je pouzdano na dan 31.10.2024. kada je rješenjem pozvao nasljednice na preuzimanje postupka, morao imati i imao saznanje o smrti Olge Petković, pa i o smrti jedne od njenih nasljednica, sestre Marice Šimunović, te je i iz ovog razloga morao prekinuti postupak.

4.

Neovisno o gore navedenom, a obzirom na prirodu tužbe i sadržaj tužbenog zahtjeva, tužitelji u ovom postupku nisu ni jedinstveni a posebno ne nužni suparničari.

Naime, svi tužitelji jesu suglasno istakli tužbeni zahtjev da se drugotužena utvrdi vlasnik sporne nekretnine, ali je isti tužbeni zahtjev - ukoliko bi bio dopušten i osnovan, mogao i smio istaknuti odnosno tužbu podnijeti i samo jedan od tužitelja, jer se tužbom ne traži utvrđenje nekog prava za koje bi po prirodi stvari tužbu morali podnijeti sve osobe koje su sunosioci tog prava.

Istovjetnu tužbu je tako mogo podnijeti i samo tužitelj ad Ivo Vlašić, isto kao tužiteljica Iskra Vlašić, a da ta činjenica ne bi imala baš nikakvog utjecaja na odluku sudu o dopuštenosti tužbe i osnovanosti tužbenog zahtjeva.

To bi onda značilo da tužitelji u ovom postupku pouzdano nisu nužni i jedinstveni suparničari, te da činjenica što su podnošenjem ovakve tužbe dobili eventualno svojstvo jedinstvenih suparničara ne može imati za posljedicu da se iz predmetnog razloga tužba odbaci u odnosu sve tužitelje (osobito ne u odnosu na već više godina preminulu tužiteljicu ad 4.)

5.

Što bi naime procesno nedostajalo presudi kojom bi, eventualno, sud prihvatio tužbeni zahtjev da se drugotužena utvrdi vlasnikom sporne nekretnine, a da se na strani tuženika nalazio samo jedan od tuženika za kojeg bi se utvrdilo da ima nedvojben pravni interes da se njegov svojevrsni dužnik, ovdje Repubika Hrvatska utvrdi vlasnikom, a zato što je kao tužitelj istodobno nesporni podnositelj zahtjeva ovlaštenik prava na povrat odnosno naknadu za nekretnine oduzete za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine, i osobito zato što je prvotuženik Blato 1892 d.d. očeigledno nezakonitim radnjama, i neistinitim prekazivanjem činjenica pred sudom ishodio presudu i uknjižbu spornog zemljišta iako isto nije bilo obuhvaćeno procjenom društvenog kapitala pa nije kao takovo "ušlo u pretvorbu", u vezi s čime bi možda konačno bio red upoznati i ono što se naziva javnošću.

Napokon, da li stajalište prvostupanjskog suda izraženo u obrazloženju pobijanog rješenja znači da bi, u slučaju kada bi u istom ovom predmetu dva ili tri tužitelja povukli tužbu, sud imao pravo donijeti rješenje kojim bi istu tužbu odbacio u cijelosti, dakle i u odnosu na tužitelje koji nisu tužbu povukli niti su osobno učinili kakav procesni propust.

punomoćnik Iva i Iskre Vlašić